

Chương 37

Vittoria chăm chăm nhìn người lính gác Thụy Sĩ đang đứng bên ngoài cánh cửa đã bị khoá. Người lính gác cũng chòng chọc nhìn lại hai người, bộ quần áo sặc sỡ tương phản với vẻ mặt hằm hằm của anh ta.

Che fiasco(1), Vittoria nghĩ. Giam giữ con tin bằng một người trang bị đầy đủ vũ khí nhưng lại mặc piama.

Langdon không nói gì, Vittoria hy vọng anh chàng Harvard này sẽ vận dụng trí thông minh của mình để tìm ra cách giải quyết vấn đề. Nhưng nhìn nét mặt của anh, cô biết anh vẫn còn đang sốc và chưa kịp suy nghĩ bất cứ điều gì. Cô cảm thấy ân hận vì đã lôi Langdon vào cuộc.

Theo bản năng, Vittoria rút điện thoại di động và gọi cho Kohler, nhưng cô chợt nhận ra mình thật ngớ ngẩn. Trước hết, người lính gác có thể đi vào và tước mất điện thoại của cô. Thứ hai, nếu Kohler được cấp cứu kịp thời, ông ta chắc vẫn đang nằm liệt một chỗ. Mà nếu có đi được chẳng nữa... thì lúc này Olivetti cũng chẳng thêm đêm xỉa đến lời nói của bất cứ ai.

Phải nhớ lại! Cô tự nhủ. Hãy nhớ lại giải pháp cho phép thử này!

Lục lại trí nhớ là phương pháp của một triết gia theo đạo Phật.

Thay vì đặt câu hỏi cho trí não để tìm giải pháp cho một vấn đề tưởng như vô vọng, Vittoria chỉ cần yêu cầu trí não của mình nhớ lại vấn đề. Giả thuyết là một khi người ta biết câu trả lời nằm trong đầu thì câu trả lời đó ắt hẳn phải tồn tại... vì vậy sẽ loại bỏ được những ý nghĩ tuyệt vọng. Vittoria thường sử dụng cách này để giải những bài toán học búa trong khoa học... những thách thức mà đa số người cho rằng không thể giải quyết nổi.

Nhưng giờ đây, phương pháp này chẳng mang lại kết quả gì.

Thế là cô cân nhắc các sự lựa chọn... những điều cần làm. Cần phải cảnh báo một người nào đó. Một nhân vật nào đó của toà thánh phải nghiêm túc lắng nghe ý kiến của cô. Nhưng người đó là ai? Giáo chủ Thị thần? Nhưng bằng cách nào? Khi cô đang bị nhốt trong một cái hộp kính chỉ có một cửa ra duy nhất.

Công cụ, cô tự nhủ. Công cụ lúc nào cũng sẵn có. Phải xem xét mọi thứ xung quanh.

Theo bản năng, Vittoria thả lỏng hai vai, mắt nhắm lại thư giãn, hít thở sâu ba lần. Cô cảm thấy trái tim mình đang đập chậm dần lại, các cơ bắt đầu mềm

ra. Cảm giác kinh hoàng trong lòng tan biến. Được rồi, cô gái trầm nghĩ, hãy để cho đầu óc được thư thái. Những yếu tố tích cực trong tình huống này là gì? Mình đang có những gì?

Một khi đã bình tĩnh trở lại, khả năng phân tích của Vittoria trở nên cực kỳ mạnh mẽ. Trong vòng vài giây, cô gái nhận ra rằng chính tình cảnh bị giam giữ nơi đây lại là chìa khoá giúp họ trốn thoát.

- Tôi sẽ gọi điện thoại, - cô bắt chọt lên tiếng.

Langdon ngược mắt lên:

- Tôi cũng định nhắc cô gọi cho Kohler nhưng...

- Không phải Kohler. Một người khác.

- Giáo chủ Thị thần.

Langdon hoàn toàn không hiểu gì cả.

- Cô định gọi cho Giáo chủ Thị thần? Nhưng bằng cách nào?

- Olivetti nói rằng Giáo chủ Thị thần đang ở trong văn phòng của Giáo hoàng.

- Được rồi. Thế cô có biết số điện thoại riêng của Giáo hoàng không?

- Không. Nhưng tôi không gọi bằng điện thoại của tôi. - Cô gạt đầu chỉ về phía hệ thống điện thoại công nghệ cao trên bàn của Olivetti. Hệ thống này dày đặc những nút gọi nhanh. - Người đứng đầu của cơ quan an ninh phải có đường dây liên lạc trực tiếp với văn phòng của Giáo hoàng.

- Ông ta cũng đã bố trí một vận động viên cử tạ được trang bị đầy đủ vũ khí đứng cách chúng ta có 1,8 mét.

- Và chúng ta bị khoá bên trong.

- Tôi biết rất rõ điều đó.

- Ý tôi là người lính gác kia bị khoá ở phía ngoài. Đây là phòng riêng của Olivetti. Tôi nghĩ không ai khác có chìa khoá.

Langdon nhìn người lính gác:

- Lốp kính này tương đối mỏng còn khẩu súng thì khá lớn.

- Thế anh ta sẽ làm gì, chẳng lẽ lại bắn chúng ta chỉ vì tội gọi điện thoại?

- Có trời mới biết! Đây là một nơi kỳ lạ, và mọi thứ đều sắp...

- Chỉ có một trong hai giải pháp, - Vittoria nói - Nếu không làm thế thì chúng ta sẽ ở trong nhà tù của Vatican trong vòng 5 giờ 48 phút nữa. Ít ra thì chúng ta sẽ ngồi ngay hàng ghế đầu, khi phản vật chất phát nổ.

Mặt Langdon tái đi:

- Nhưng người lính kia sẽ gọi cho Olivetti ngay khi cô nhắc máy. Ngoài ra, có những 20 nút bấm trên máy điện thoại. Và tôi cũng chẳng thấy có chú thích nào cả. Cô định bấm thử tất cả các nút rồi cầu may hay sao?

- Không. - Cô nói và sai bước đến bên máy điện thoại. - Chỉ một nút thôi. - Vittoria nhắc máy lên và ấn nút trên cùng.

- Số 1. Tôi cá những đồng đô la Mỹ mang biểu tượng của Illuminati trong túi anh đây. Đây là số văn phòng của Giáo hoàng. Đối với tư lệnh của đội lính gác Thụy Sĩ thì còn có gì quan trọng hơn số máy này?

Langdon không còn thời gian để phản đối. Người lính gác bên ngoài lấy báng súng gõ nhẹ vào lớp kính. Anh ta ra hiệu cho cô đặt máy xuống.

Vittoria nháy mắt với anh ta, thế là người lính gác bắt đầu nổi cơn thịnh nộ.

Langdon lùi xa khỏi cánh cửa và quay về đứng cạnh Vittoria.

- Hi vọng là cô đoán không sai, anh chàng ngoài kia có vẻ chẳng hài lòng chút nào!

- Chết tiệt! - Cô gái nói trong khi nghe tín hiệu. - Vớ phải máy ghi âm rồi.

- Ghi âm? - Langdon hỏi lại. - Giáo hoàng dùng máy ghi âm để trả lời điện thoại?

- Đây không phải là văn phòng của Giáo hoàng, - Vittoria nói rồi gác máy. - Đó là thực đơn hàng tuần chết tiệt dành cho nhà bếp của Vatican.

Langdon cười gượng với người lính gác bên ngoài cửa kính.

Anh ta đang giận dữ nhìn qua tấm kính, tay rút máy bộ đàm và gọi cho Olivetti.

Chú thích:

(1) Che fiasco (tiếng Ý): Thất bại.